

Capo III

1. Jak nádraží s okolím přikrejšval sních a všem stromům dal šaty bílý

zrovna já tam stál taky ve svátečních to že vlak ji měl přivést co chvíli

2. Když já její dopis pak nad hlavou zdvih aby našla mě v davu tak snáze

Vím že do schránky kdyby nebylo jich pro mě pošťák by neměl co házet

R: Byla stejná nebo jiná než sem ji znal v představách

Byla smůlou nebo štěstím na který nikdy jsem nedosáh

3. Já ze psaní dlouhejš a z fotek ji znal někdy zdál se misen jak ji vítám

A najednou jsem vedle vagónu stál no a cejtil jak v oblacích lítám

R:

4. Z vlaku vystoupil každej kdo právě sem jel už jsem tušil že tajně se dívá

tušil možná i víc ale nic nevěděl třeba o tom proč možná se skrývá

R:

5. Pak za oknem obličej známejš se mih vlakjen houknul a pohnul se rázem

A jak odjížděl s ní zůstal na kolejích tiše ve sněhu stát smutnej blázen

A jak odjížděl s ní zůstal na kolejích tiše ve sněhu stát smutnej blázen